

[Lilli Gyldenkilde]

Det skal ingen hemmelighed være, at SF hele tiden har været imod denne moms og i øvrigt stadig væk er det. Denne momskompensation efterlyste vi allerede ved redegørelsesdebatten; derfor er det klart, at vi går ind for den.

Når nu hr. Albertsen svinger sig op og forklarer en hel masse om vores stilling til dette og hint, må jeg sige, at selvfølgelig har hr. Albertsen i nogen grad ret. Naturligvis er der visse ting, vi er enige med DKP og den øvrige venstrefløj om, men det er ikke alt. Når hr. Albertsen nu tager det for så givet, at vi ikke vil stemme for dette ændringsforslag, må jeg sige, at det er ikke rigtigt, for det vil vi, og jeg vil godt motivere det.

Da vi forleden aften sad i udvalgsarbejdet om disse ting, fandt jeg ikke, at det var tilstrækkeligt motiveret, at der skulle en stigning til på 2,25 pct. Jeg mener i øvrigt ikke, at man arbejder grundigt nok med disse ting, for som vi alle sammen ved, er der en enorm forskel på pensionisters indtægter. Der kan være pensionister, som har en årsløn, der beløber sig til meget mere, end f. eks. en lavtlønnet får, og i og med at vi på denne måde giver momskompensation, giver man faktisk dem overkompensation. Det var egentlig min motivering for ikke at tilslutte mig ændringsforslaget forleden aften. Men så har vi haft mulighed for at holde et gruppe-møde siden hen, og da er jeg blevet overbevist om, at det argument, jeg blev præsenteret for, er rigtigt. Det vejer tungere end det argument, som jeg kom med i udvalget, og det går ud på, at momsen er arbejdsløsheds-skabende. Det ved vi alle, og det har hr. Gert Petersen talt meget om heroppe i dag, så derfor skal jeg ikke gå videre ind i det. Men den er arbejdsløshedsskabende, og derfor er det sådan, at jo større momskompensation man kan drive igennem, jo mindre vil arbejdsløsheden simpelt hen blive. Vi har så vejet for og imod: hvilket argument vejer tungest? Og det må altså veje tungest, at vi ikke kan gå med til at skabe arbejdsløshed. Vi må begrænse den på alle mulige måder, hvor vi kan, og derfor agter vi at stemme for DKPs ændringsforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Det må glæde hr. Albertsen, at socialdemokratiet nu igen har fået fodslag med de

borgerlige, men jeg vil da gerne gøre det klart, at når DKP er gået så langt ind i diskussionen om kompensationsforslagene som til at stille ændringsforslag, er det ikke udtryk for, at vi anerkender momsforhøjelsen. Kompensationsforslagene er og bliver en fidus, et figenblad, hvormed socialdemokratiets venstrefløj skal skjule deres nøgenhed. Det er en undskyldning for at kunne stemme for selve momsforhøjelsen.

Men samtidig skal vi ikke glemme, at regeringen fik lusket en yderligere momsforhøjelse på ¼ pct. igennem. Ved alle andre forslag om momsforhøjelse var de sociale kompensationer allerede indkalkuleret i provenuet, men så forhippet var socialdemokratiet på at komme til bal med de borgerlige, at man ikke undså sig for at komme med yderligere forringelser i reallønnen til de lavtlønnede, til de arbejdsløse og til de uddannelsessøgende med en yderligere momsstigning på ¼ pct. for at give socialdemokratiets venstrefløj et græsstrå at klynge sig til.

Ikke alene vil de lavtlønnede blive ramt af momsen, også kommuneskatterne vil stige. De vil altså også blive tvunget til at betale større kommuneskatter, for der er ikke progression i kommuneskatten, og det vil naturligvis tynde hårdest på de lavtlønnede og på pensionisterne. Det vil også betyde, at endnu flere bliver arbejdsløse.

DKPs ændringsforslag er altså ikke et udtryk for anerkendelse af selve momsstigningen, men derimod et forsøg på at kompensere dens følger fuldt ud. Vi har stillet det for at afsløre falskneriet omkring de såkaldte sociale kompensationer. Her kan man tale om de små skos politik, for det er virkelig kampen om femøren, vi her taler om.

Det viste sig jo under udvalgsarbejdet, at DKP havde ret i det, vi sagde under førstebehandlingen, at man ingen konkret viden har om pensionisternes forbrug. Vi spurgte om brændselsforbrug. Svar: kendes ikke. Vi spurgte om medicinforbrug. Svar: kendes ikke. Og sådan kunne vi blive ved. Det hænger naturligvis sammen med, at beregningerne bygger på en forbrugerundersøgelse fra 1971, en forbrugerundersøgelse, som netop ikke omhandler pensionister. Det vil man også kunne se af selve undersøgelsen og af de bemærkninger, vi har gjort til ændringsforslaget. Undersøgelsen bygger på lønmodtagerhusstande og på kategorier med ægte-